

Судоустрій; прокуратура та адвокатура

УДК 342

Вадим Караваєв *

НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ
ВИЩОЇ РАДИ ЮСТИЦІЇ

В статті розглянуто проблемні аспекти формування та реалізації повноважень такого конституційного органу України як Вища рада юстиції. В контексті міжнародних стандартів у сфері судочинства та рекомендацій європейських інституцій запропоновано зміни до Основного Закону України, що посилять інституційну спроможність Вищої ради юстиції щодо формування неупередженого суддівського корпусу та забезпечення гарантій його незалежності при здійсненні правосуддя.

Ключові слова: Вища рада юстиції, Конституція України, конституційно-правовий статус, міжнародні стандарти, правосуддя.

Караваєв В. С. Направление усовершенствования конституционно-правового статуса Высшего совета юстиции.

В статье рассмотрены проблемные аспекты формирования и реализации полномочий такого конституционного органа Украины как Высший совет юстиции. В контексте международных стандартов в сфере судопроизводства и рекомендаций европейских институтов предложены изменения в Основной Закон Украины, которые усилят институциональную способность Высшего совета юстиции по формированию беспристрастного судебного корпуса и обеспечению гарантий его независимости при осуществлении правосудия.

Ключевые слова: Высший совет юстиции, Конституция Украины, конституционно-правовой статус, международные стандарты, правосудие.

Karavaiev V. S. The Constitutional Status of the High Council of Justice: the direction of improvement.

The article deals with the problem of forming and implementing powers of such constitutional authority of Ukraine as the High Council of Justice. It was proposed changes to the Constitution of Ukraine according to the international standards in the field of justice and the recommendations of the European institutions. These changes will strengthen the institutional capacity of the High Council of Justice on the formation of an impartial judiciary and guarantee its independence in the administration of justice.

Keywords: High Council of Justice, the Constitution of Ukraine, legal and constitutional status, the international standards of justice.

Стратегія сталого розвитку «Україна – 2020» окреслила пріоритетність реформування системи правосуддя, що зумовлено необхідністю утвердження справедливого та неупередженого суду в Україні, створення дієвого механізму судового захисту прав й свобод людини та громадянина на засадах верховенства права, повернення довіри до судової влади з боку українських громадян, а також реалізації положень Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом.

16 жовтня 2014 року Президент України Петро Порошенко підписав Указ № 812/2014 про створення Ради з питань судової реформи як консультативно-дорадчого органу при Президентові України, основним завданням якого є напрацювання узгоджених пропозицій щодо розроблення та реалізації в Україні стратегії реформування системи правосуддя. Президент України 20 травня 2015 р. своїм Указом № 276/2015 затвердив Стратегію реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015-2020 роки [1], а також План дій щодо реалізації її положень, запропонований Радою з питань судової реформи. Також варто зазначити, що з метою напрацювання узгоджених пропозицій щодо змін до Конституції України 3 березня 2015 р. Президент України створив Конституційну Комісію [2], важливим напрямом роботи якої є підготовка ініціатив щодо реформування судової системи, посилення незалежності судової гілки влади в межах створеної Робочої групи з питань правосуддя і суміжних правових

інститутів. 4 вересня 2015 р. Конституційна Комісія схвалила проект змін до Конституції України в частині правосуддя та прийняла рішення про направлення його до Європейської комісії «За демократію через право» (Венеціанської комісії) для отримання висновку.

Успішність проведення судової реформи в Українській державі значною мірою залежатиме від удосконалення конституційних засад судоустрою, статусу суддів та здійснення судочинства шляхом створення дієвого інституційного підґрунтя для формування неупередженого та високопрофесійного суддівського корпусу, забезпечення гарантій його незалежності при здійсненні правосуддя, а також встановлення ефективного контролю за його функціонуванням. В Україні відповідними повноваженнями наділений такий конституційний орган, як Вища рада юстиції.

Різні аспекти формування та реалізації повноважень Вищої ради юстиції були предметом дослідження Ю. Полянського, В. Долежана, В. Шишкіна, І. Назарова, М. Козюбри, В. Погорілка, М. Мельника, В. Євдокимова, Ю. Шемшученка та ін..

Метою статті є окреслення напрямів вдосконалення конституційного статусу Вищої ради юстиції в контексті міжнародних стандартів у сфері судочинства та рекомендацій європейських інституцій.

Аналіз норм Основного Закону України свідчить про деяку конституційну невизначеність статусу Вищої ради юстиції в системі органів державної влади, що зумовлено нечітким формулюванням статті 131 Конституції України, яка доволі спірно визначає повноваження Вищої ради юстиції (коло питань, що належать до її відання), а також лише обмежується приписом, що в Україні діє Вища рада юстиції. Така недосконалість унормування статусу Вищої ради юстиції на конституційному рівні сприяє неоднозначності щодо тлумачення конституційних положень¹ та можливим маніпулюванням відносно їх реалізації².

Прикладом чого можуть слугувати спроби реформування судової системи України у 2010 році. Так, наявний конституційний порядок формування Вищої ради юстиції дозволив тодішньому Президенту України В. Януковичу фактично її контролювати, а нечітке конституційне визначення повноважень Вищої ради юстиції дозволило суттєво їх розширити. Зважаючи на значну роль Вищої ради юстиції в організаційному забезпеченні функціонування судів вона фактично може бути використана в якості інструменту політичного тиску на судовий корпус, нівелюючи при цьому принцип незалежності судової гілки влади.

Відповідно до частини другої статті 131 Конституції України, Вища рада юстиції складається з двадцяти членів. Також Основний Закон України встановлює загальні вимоги до її формування. Так, Верховна Рада України, Президент України, з'їзд суддів України, з'їзд адвокатів України, з'їзд представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ призначають до Вищої ради юстиції по три члени, а всеукраїнська конференція працівників прокуратури – двох членів Вищої ради юстиції. До складу Вищої ради юстиції також входять за посадою Голова Верховного Суду України, Міністр юстиції України, Генеральний прокурор України. Більш детально порядок утворення Вищої ради юстиції врегульовано розділом II Закону України «Про Вищу раду юстиції».

Разом з тим, конституційно визначений склад та порядок формування Вищої ради юстиції України не зовсім відповідає положенням міжнародно-правових документів у сфері гарантування незалежного та неупередженого правосуддя, про що свідчить низка зауважень з боку європейських інституцій. Так, відповідно до міжнародних стандартів створення органів,

¹ Конституційний Суд України неодноразово здійснював провадження щодо тлумачення норм Закону України «Про Вищу раду юстиції» та їх відповідності Конституції України (Рішення Конституційного Суду України від 21.05.2002 № 9-рп/2002, від 17.04.2008 № 7-рп/2008, від 18.09.2008 № 18-рп/2008, від 11.03.2011 №2-рп/2011, від 16.06.2011 №5-рп/2011, від 21.06.2011 № 7-рп/2011).

² Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо недопущення зловживань правом на оскарження» від 13.05.2010 р. та Законом України «Про судоустрій та статус суддів» від 07.07.2010р. були значно розширені повноваження Вищої ради юстиції, зокрема, щодо права призначення суддів на адміністративні посади та звільнення з цих посад (незважаючи на Рішення Конституційного Суду України від 16.10.2001 р. №14-рп/2001 про неконституційність такого повноваження), а також внесення подання про звільнення суддів на основі неоднозначно визначених ознак порушення ними присяги. Варто зазначити, що Законом України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» від 08.04.2014р. право Вищої ради юстиції призначати суддів на адміністративні посади та звільняти їх із цих посад було скасовано.

подібних до Вищої ради юстиції, більшість складу таких органів повинні становити судді, що обрані самими суддями.

Натомість, внесені зміни до Закону України «Про Вищу раду юстиції» у 2010 році¹ та у 2015 році² хоч і дозволили збільшити чисельність суддів у складі Вищої ради юстиції, однак в силу конституційних вимог змінити коло суб'єктів її формування є неможливим. Тому, для системного запровадження міжнародних стандартів у систему вітчизняного правосуддя необхідні зміни до Основного Закону України.

Окрім того, відповідно до п. 1.3 Європейської хартії про закон «Про статус суддів» формування аналогічних Вищій раді юстиції органів має передбачати найширше представництво у них судової влади [3], а тому обрання суддів до складу Вищої ради юстиції повинне здійснюватися із врахуванням принципів спеціалізації та інстанційності. З метою уникнення суддівського корпоративізму до складу Вищої ради юстиції також неодмінно мають входити науковці, адвокати, представники правозахисних організацій, визнані фахівці, як у галузі права, так і в інших сферах діяльності.

Варто зазначити, що проблема визначення складу Вищої ради юстиції та суб'єктів її формування є найбільш дискусійним питанням в експертному середовищі під час обговорення судової та конституційної реформ в Україні. Зокрема, це стосується доцільності представництва прокурорів у Вищій раді юстиції.

Однак у разі входження прокуратури до складу судової влади³ таке представництво варто зберегти, обмежившись при цьому лише участю у її формуванні Генерального прокурора України. У цьому разі, відповідно до п. 38-39, 60 Висновку Венеціанської комісії CDL-AD(2013)014 [4] Генеральний прокурор України не повинен мати права голосу при вирішенні питань щодо кар'єри та відповідальності суддів.

Деякі фахівці пропонують очолювати Вищу раду юстиції Президентом України [5]. Зважаючи на роль глави Української держави у механізмі формування суддівського корпусу, а також позитивний зарубіжний досвід, така пропозиція може бути підтримана. Зокрема, Консультативна рада європейських суддів у своєму Висновку № 1 (2001) як приклад вищих судових рад, які відповідають вимогам Європейської хартії про закон «Про статус суддів», наводить Вищу раду магістратури Італії [6], яку очолює Президент. У цьому разі є доцільним врахування пропозиції Венеціанської комісії у п. 29 Висновку CDL-AD(2013)014 стосовно утвердження церемоніальної ролі Президента України при призначенні суддів.

Щодо визначення кількісного складу Вищої ради юстиції варто зазначити наступне. Відповідно до п. 34 Висновку Консультативної ради європейських суддів № 10(2007) кількісний склад подібних органів має відображати масштаб судової системи та обсяг передбачених для неї завдань [7], а тому при визначенні кількості членів Вищої ради юстиції необхідно керуватися Стратегією реформування судоустрою та судочинства, інших суміжних правових інститутів, а також враховувати обсяг повноважень Вищої ради юстиції, закріплених в оновленій чи новій Конституції України.

У 2015 році Законом України «Про забезпечення права на справедливий суд» від 12.02.2015 р. № 192-VIII було передбачено постійний режим роботи членів Вищої ради юстиції

¹ У 2010 році Законом України «Про судоустрій і статус суддів» № 2453-VI від 07.07.2010 (розділ XII «Прикінцеві положення») було змінено порядок формування Вищої ради юстиції. Так, двоє із трьох членів Вищої ради юстиції, що призначаються Верховною Радою України та Президентом України, повинні бути суддями; один із двох членів Вищої ради юстиції, яких призначає всеукраїнська конференція працівників прокуратури, повинен бути суддею; один із трьох членів Вищої ради юстиції, що призначаються з'їздом адвокатів України та з'їздом представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ, має бути суддею. Таким чином, було законодавчо закріплено мінімально можлива кількість суддів у складі Вищої ради юстиції (11 членів).

² У 2015 році Законом України «Про забезпечення права на справедливий суд» від 12.02.2015 р. № 192-VIII фактично збережена кількість суддів у складі Вищої ради юстиції, при цьому, до її складу можуть призначатися не лише судді, а й судді у відставці.

³ Відповідно до Угоди про Коаліцію депутатських фракцій «Європейська Україна» у Верховній Раді України восьмого скликання в Конституції України буде вилучено окремий розділ про прокуратуру, натомість її статус буде урегульовано окремою статтею у розділі про правосуддя [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/n0001001-15>. Крім того, проектом змін до Конституції України в частині правосуддя, напрацьованих Конституційною комісією, пропонується вилучити Розділ VII Конституції України «Прокуратура», натомість конституційний статус прокуратури пропонується закріпити у ст. 131-1 в розділі «Правосуддя».

із заборonoю займатися іншою оплачуваною діяльністю – були внесені зміни до Закону України «Про Вищу раду юстиції», якими передбачається здійснення повноважень членів Вищої ради юстиції на постійній основі, а також заборона суміщати свою посаду з будь-якими посадами в органах державної влади та органах місцевого самоврядування, із статусом народного депутата України, депутата Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласної, районної, міської, районної у місті, сільської, селищної ради, підприємницькою діяльністю, з будь-якою іншою оплачуваною роботою або отримувати винагороду (крім здійснення викладацької, наукової і творчої діяльності в позаробочий час та отримання винагороди за неї) та ін. [10]. Цим самим Україною були враховані рекомендації європейських інституцій. Зокрема, з позиції Європейського суду з прав людини непостійна основа роботи членів Вищої ради юстиції неминуче означає їхню матеріальну, ієрархічну та адміністративну залежність від їхніх головних роботодавців та ставить під загрозу як їхню незалежність, так і безсторонність [8]. Згідно п. 29 Спільного Висновку CDL(2010)098, ухваленого Венеціанською комісією, Вища рада юстиції має працювати як постійно діючий орган, обрані члени якого, крім членів за посадою, не повинні суміщати свою діяльність із іншою публічною чи приватною діяльністю [9]. Однак, зважаючи на роль Вищої ради юстиції, постійний режим роботи її членів із заборonoю займатися іншою оплачуваною діяльністю доцільно передбачити на конституційному рівні.

Доцільність реалізації повноважень Вищої ради юстиції на постійній основі також постає у випадку передачі до сфери її відання повноважень Вищої кваліфікаційної комісії суддів України з метою уникнення дублювання та паралелізму функцій між цими органами.

Конституція України визначає коло питань, що належать до відання Вищої ради юстиції: внесення подання Президенту України про призначення суддів на посади та внесення подання Президенту України та Верховній Раді України про звільнення їх з посад (кадрова функція); прийняття рішення стосовно порушення суддями і прокурорами вимог щодо несумісності, розгляд скарг на рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності суддів апеляційних та місцевих судів, а також прокурорів (контрольна функція); здійснення дисциплінарного провадження стосовно суддів Верховного Суду України і суддів вищих спеціалізованих судів (дисциплінарна функція).

Натомість, відповідно до європейських стандартів, органи, аналогічні Вищій раді юстиції, мають забезпечувати виконання наступних завдань: відбір та призначення суддів, просування суддів по службі, навчання та оцінювання суддів, контроль та управління бюджетом, адміністрування судів, надання висновків іншим гілкам влади, дисциплінарні та етичні питання, захист іміджу правосуддя й відповідальність перед громадськістю: прозорість та підзвітність [11].

А тому, зважаючи на вимоги міжнародно-правових документів у сфері гарантування незалежного та неупередженого правосуддя, а також досвід європейських держав, до сфери відання Вищої ради юстиції повинні відноситися такі повноваження: добір кандидатів на посади суддів та внесення подання Президенту України про призначення суддів на посади (на вимогу європейських інституцій необхідно усунути Верховну Раду України від участі у формуванні суддівського корпусу [12]); переведення та звільнення суддів з посад; тимчасове відсторонення суддів від здійснення повноважень; просування суддів по службі; управління формуванням та розподілом бюджету судів; надання згоди на затримання та арешт суддів до винесення обвинувального вироку судом (на сьогоднішній день таким повноваженням наділена Верховна Рада України, ч. 3 ст. 126 Конституції України); контроль за дотриманням суддівської етики та конституційних принципів діяльності суддівського корпусу; здійснення дисциплінарного провадження не лише стосовно суддів Верховного Суду України та суддів вищих спеціалізованих судів, а й щодо суддів місцевих та апеляційних судів, що сприятиме підвищенню ефективності формування високопрофесійного та відповідального суддівського корпусу (як приклад – досвід Італії, Франції).

Також варто зауважити, що у зв'язку зі зміною статусу Вищої ради юстиції (формування її складу, зміна її повноважень, передача повноважень Вищої кваліфікаційної комісії суддів України до сфери її відання тощо) постає потреба й приведення назви фактично новостворюваного конституційного органу у відповідність до низки висновків Венеціанської комісії та

Консультативної ради європейських суддів – Рада судової влади України, Вища рада правосуддя України чи Вища судова рада України.

Висновки. Для утвердження справедливого та неупередженого суду в Україні необхідно створити сприятливі умови для перетворення Вищої ради юстиції в автономний управлінський орган, який забезпечить формування високопрофесійного й відповідального суддівського корпусу, гарантування його незалежності при здійсненні правосуддя. Для цього доцільно:

– на конституційному рівні визначити статус Вищої ради юстиції як незалежного органу судової влади, відповідального за формування суддівського корпусу, гарантування незалежності суддів, забезпечення організації та функціонування системи судів. Крім того, варто перейменувати Вищу раду юстиції на Вищу судову раду України (або Вищу раду правосуддя)¹. Передбачити реалізацію повноважень Вищої ради юстиції на постійній основі, зокрема, визначити, що її члени (окрім тих, які входять до складу Вищої ради юстиції за посадою) не можуть суміщати свою діяльність з іншою оплачуваною роботою;

– більшість складу Вищої ради юстиції повинні становити судді, що обрані самими суддями із врахуванням принципів спеціалізації та інстанційності. До складу Вищої ради юстиції також мають входити науковці, адвокати, представники правозахисних організацій, знані фахівці, як у галузі права, так і в інших сферах діяльності (економіки, управління, соціальних наук, інформаційних технологій тощо) з метою уникнення суддівського корпоративізму;

– у разі входження прокуратури до системи органів судової влади доцільно обмежити представництво прокурорів у Вищій раді юстиції лише Генеральним прокурором України. При цьому Генеральний прокурор України не повинен мати права голосу при вирішенні питань щодо кар'єри та відповідальності суддів. Крім того, у складі Вищої ради юстиції доцільно утворити дві палати, компетенція однієї з яких поширюється на суддів, а іншої – на прокурорів;

– розглянути можливість входження до складу Вищої ради юстиції Президента України із правом головування на її засіданнях. У цьому разі набувають сенсу пропозиції європейських інституцій щодо церемоніальної участі Президента України у призначенні суддів;

– для уникнення дублювання функцій між органами правосуддя доцільно передати до сфери відання Вищої ради юстиції повноваження Вищої кваліфікаційної комісії суддів України;

– до повноважень Вищої ради юстиції мають належати: добір кандидатів у судді, внесення подання Президенту України про призначення суддів на посаду, просування суддів по службі, їх переведення та звільнення з посад, надання згоди на затримання чи арешт судді, тимчасове відсторонення від роботи судді, участь у формуванні та розподілі видатків Держаного бюджету України на функціонування судової влади, здійснення дисциплінарного провадження стосовно суддів судів загальної юрисдикції (стосовно суддів місцевих, апеляційних, вищих спеціалізованих судів, суддів Верховного Суду України), а також, у разі входження прокуратури до складу судової влади, – здійснення дисциплінарних заходів стосовно прокурорів.

Список використаних джерел:

1. Стратегія реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015-2020 роки: Указ Президента України від 20 травня 2015 р. № 276/2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/documents/19452.html>

2. Про Конституційну Комісію: Указ Президента України від 3 березня 2015 р. № 119/2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/documents/19018.html>

3. Європейська хартія про закон «Про статус суддів» від 10.07.1998 р. [Електронний ресурс] // Офіційний сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/994_236

4. CDL-AD(2013)014. *Opinion on the Draft Law on the amendments to the Constitution, Strengthening the Independence of Judges and on the Changes to the Constitution proposed by the Constitutional Assembly of Ukraine, Adopted by the Venice Commission at its 95th Plenary Session (Venice, 14-15 June 2013)* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD\(2013\)014-e](http://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD(2013)014-e)

¹ Проектом змін до Конституції України в частині правосуддя, напрацьованих Конституційною комісією, пропонується перейменувати Вищу раду юстиції на Вищу раду правосуддя.

5. Коліушко І. Зауваження та пропозиції до проекту Концепції внесення змін до Конституції України [Електронний ресурс] / І. Коліушко. – Режим доступу: <http://cau.in.ua/ua/news/id/ikoliushko-zauvazhennja-ta-propoziciji-do-proektu-koncepciji-vnesennja-zmin-do-konstituciji-ukrajini-774/>

6. Висновок № 1 (2001) Консультативної ради європейських суддів для Комітету міністрів Ради Європи про стандарти незалежності судових органів та незмінюваність суддів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_a52

7. **Opinion no.10(2007) of the Consultative Council of European Judges (CCJE) to the attention of the Committee of Ministers of the Council of Europe on the Council for the Judiciary at the service of society** [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.coe.int/t/dghl/monitoring/greco/evaluations/round4/CCJE-opinion-10-2007_EN.pdf.

8. Рішення Європейського суду з прав людини від 09.01.2013 р. у справі «Олександр Волков проти України» (Заява № 21722/11) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/974_947/page2 (п. 113)

9. **CDL(2010)098 Draft joint opinion on the law amending certain legislative acts of Ukraine in relation to the prevention of abuse of the right to appeal by the Venice Commission and the Directorate of Co-operation within the Directorate General of Human Rights and Legal Affairs of the Council of Europe** [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL\(2010\)098-e](http://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL(2010)098-e)

10. Про забезпечення права на справедливий суд: Закон України від 12.02.2015 р. № 192-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/192-19/paran470#n470>

11. Висновок Консультативної ради європейських суддів № 10 (2007) (п. 42) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://court.gov.ua/userfiles/07.pdf>

12. Доповідь Венеціанської комісії щодо призначення суддів **CDL-AD(2007)028** [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/7864c99c46598282c2257b4c0037c014/f8c093ad5cb7148bc2257d8d002488a0/\\$FILE/Доповідь%20щодо%20призначення%20суддів.pdf](http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/7864c99c46598282c2257b4c0037c014/f8c093ad5cb7148bc2257d8d002488a0/$FILE/Доповідь%20щодо%20призначення%20суддів.pdf)

** Каравасєв Вадим Сергійович – кандидат політичних наук, старший консультант сектору інституційного аналізу відділу розвитку політичної системи Національного інституту стратегічних досліджень при Президентові України.*

УДК 347.963

Віта Одуденко *

ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОТИ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ У СФЕРІ ЮВЕНАЛЬНОЇ ЮСТИЦІЇ

У статті розглянуто та надано вирішення окремих інституційних та функціональних питань організації роботи органів прокуратури у сфері ювенальної юстиції.

Ключові слова: права дітей; органи прокуратури; інституційний та функціональний аспект; організація роботи; ювенальна юстиція.

Одуденко В. В. Проблемы организации работы органов прокуратуры в сфере ювенальной юстиции.

В статье рассмотрены и представлены решения отдельных институциональных и функциональных вопросов организации работы органов прокуратуры в сфере ювенальной юстиции.

Ключевые слова: права детей; органы прокуратуры; институциональный и функциональный аспект; организация работы; ювенальная юстиция.

Odudenko V. V. Problems of organization of prosecuting authorities work in juvenile justice sphere.

The article describes and provides solutions some institutional and functional issues of organization of work of the prosecuting authorities in juvenile justice sphere.